

Under rovfågelvingars rörliga siluetter
Där vid den magra jordens åldriga mark
Urskogens ättling med kunskap nu sjösätter
Sitt mödosamma livsverk, trött men viljestark
Rest är timmerstuga och murad är stensättning
Under utbredd krona, över vidsträckt rot
Gråt, svett och sveda är degens värv och förrättning
Dunkelomhöljd av svarta skyars hot

Obgydens pionjär
Danad av naturen
Obgydens pionjär
Av nybyggartanken buren
Obygdens pionjär
Enegen stig att ströva
Obygdens pionjär
Med blott kroppens slitning att bedöva

Då kvällsolsbranden berikar dagens ände
Härs berguvens ton i en förtryllig röst
Idoghetens skördar har trängt bort malör och elände
Genom vinter, vår, sommar och höst
Gården ligger skyddad mellan gläntornas sträckning
Här finns det tid får att leda tanken fri
Och söka bortglömda handlags återuppväckning
Med vetgirig blick och gammal empiri

Av det vatten som hämtats i bäcken
Lärd att känna källan
Vid uppodlad mark, ett synbart levnadstecken
Åvägabringande människa och omgivning emellan

Från grundvattentäkt byggs en ledningsränna
Drivkraften, i äventyrets och frihetens takt
Och befriat grödor mot svår tjälabränna,
I vårregnets huld över kornåkerns bärighetsprakt